

Vertelschets 25.4: De berg Tabor

BEGINZIN

Debora kijkt voor zich uit. In de buurt van een opvallende palmboom in het gebergte van Efraïm tussen Rama en Bethel staat haar huis. Wat heeft ze een zorgen. Dagelijks komen Israëlieten haar om raad vragen. Ze is richteres van het volk.

VERTELSCHETS

Terugblik Debora

Dat zij als vróuw richteres van het volk moet zijn. De Heere gaf haar deze taak, maar blijkbaar is het zo erg met het volk gesteld dat er geen mannen zijn die richter kunnen zijn.

De Kanaänieten zijn al 20 jaar de baas in het land. En elk moment kan koning Jabin, de koning van Hazor, hen aanvallen. Hij staat klaar met 900 ijzeren strijdwagens. Het volk leeft al jaren in angst. Steeds komen de soldaten op plundertocht.

Je kunt wel zeggen dat het Israëls eigen schuld is. Het volk had de Kanaänieten moeten uitroeien. Maar nadat Jozua was overleden, was de strijd tegen de Kanaänieten gestopt en is dit volk weer sterk geworden.

Maar dat is nog niet het ergste: het volk heeft ook de goden van dat volk overgenomen. Baäl (god van regen en onweer) en Astarte (god van liefde en huwelijk). En overal staan altaren en tempels voor deze goden.

Ja, Debora weet het, al deze narigheid is een straf van God. Ze hebben de Heere verlaten. Hoe kan het? De Heere God heeft vaker gestraft en iedere keer na berouw het volk weer geholpen. Maar toch gebeurt het opnieuw: het volk is ontrouw.

Herken je dat? Steeds weer de Heere vergeten? Steeds weer iets anders in je leven belangrijker vinden dan een leven met de Heere? Wel even dankbaar als je jarig bent, of als je beter bent geworden, maar dan toch weer steeds vaker vergeten te bidden, en je dagboekje te openen?

Wat zijn er veel mensen die vergeten wat het belangrijkste in het leven is: bekering, geloof in de Heere Jezus. Denk jij daaraan? Is dat jouw gebed?

Debora geroepen

Gelukkig! Debora hoort het om zich heen. Het volk roept weer tot God. Vanuit de benauwdheid en de zorgen zoeken ze de Heere.

Dat wil de Heere zo graag, dat we naar Hem toegaan met onze zorgen. En zeker ook met onze zonden. En God is trouw! Hij hoort!

Zo is de Heere! Hij luistert naar het gebed van een zondaar! Ook van een zondig volk.

Dan hoort Debora het. De Heere roept haar. Hij vertelt haar dat Barak moet gaan vechten.

Ze zegt tegen Barak: 'Verzamel 10.000 mannen uit de stam van Zebulon en Naftali en ga naar de berg Tabor.'

Barak durft alleen te gaan als Debora meegaat. Dat is goed, maar dan zal de overwinning niet hem toekomen. De overwinning zal voor een vrouw zijn.

Debora is hier een voorbeeld: zij gelooft de Heere, zij vertrouwt op Zijn Woord.

De strijd

Kijk, daar in de verte! Tussen de berg Thabor en de rivier de Jordaan ligt een tentenkamp. Nee, dit zijn geen vijanden. Dit zijn de Kenieten. Ze hebben vrede met Israëlieten en met Kanaänieten.

Maar dichterbij, aan de voet van de berg: daar is het leger van Sisera, de generaal van koning Jabin, met zijn soldaten en met zijn.....900 strijdwagens.

Nu is Barak met zijn leger nog veilig op de berg. Daar komen de strijdwagens niet zo makkelijk.

Maar hoor, de Heere geeft een opdracht. Ga de berg af! Dat is toch gevaarlijk. Hoe moet dit gaan?

De HEERE heeft toch beloofd te helpen?

Tegelijk met het afdalen van het leger van de berg geeft de Heere een vreselijk onweer. De regen stort neer op het vijandige leger. Ze kunnen geen kant op met hun strijdwagens. Ze zakken weg in de natte bodem.

De soldaten van Sisera vluchten, maar worden achterna gezeten door Israël. Er blijft er niet één leven.

Wat de Heere belooft, dat doet Hij. Ik zal voor u strijden, en gij zult stil zijn. Nooit vergeten: de Heere doet wat Hij belooft!

Sisera

Kijk eens, daar loopt nog één man. Het is Sisera, de generaal.

Snel, vluchten! Naar het kamp van de Kenieten. Daar is het veilig.

Jaël, een vrouw uit het tentenkamp laat Sisera naar binnen. 'Water!' vraagt hij.

Jaël geeft hem melk boter en stelt hem gerust. 'Hier kunt u slapen.'

Jaël houdt de wacht. Maar als Sisera slaapt, kijk! Ze pakt een tentpin. En in zijn slaap wordt Sisera met een tentpin door zijn hoofd vastgepind aan de aarde.

Zo gaat het met Gods vijanden. Vroeg of laat zal de Heere het voor Zijn volk opnemen en hen straffen. De belangrijke vraag aan jou en mij is of we al van een vijand van de Heere veranderd zijn in een kind van Hem!

De eer

Debora luistert naar het verhaal van Barak over Jaël en Sisera. Wat zal dat zijn voor de moeder van Sisera. Haar zoon komt niet meer thuis.

Wat een moed van Jaël!

'Zie je' zegt ze, 'de eer van de overwinning gaat naar een vrouw.'

Maar boven alles: wat een trouw van God.

Loof de Heere, Die de onderdrukking van Israël gewroken heeft.

Debora kan haar mond niet houden. Ze moet een lofzang zingen. We lezen het lied in Richteren 5.

Als we verwonderd zijn over het werk van de Heere, dan willen we daar ook over praten. Dan kunnen we soms zelfs zingen. Stilletjes voor onszelf of hardop.

SLOTZIN

Na dit alles krijgt Israël 40 jaren rust. Wat een genade, wat is de Heere goed!